

РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ПО ЗАВЕРШЕННЮ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

АВРАМОВА В. І.

*здобувачка 1 курсу магістерського рівня вищої освіти
ветеринарного факультету
спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»
Одеського державного аграрного університету
м. Одеса, Україна*

ФЕДОРОВА І. В.

*старший викладач кафедри
суспільно-гуманітарних наук
Одеського державного аграрного університету
м. Одеса, Україна*

Після закінчення Другої світової війни українська вища освіта пережила період значного розвитку та змін. У цей час відбулися важливі події, які мали значний вплив на українську систему вищої освіти та заклали основу сучасної університетської світи[4]. Після війни в Україні виникла нагальна потреба відновлення пошкоджених або зруйнованих навчальних закладів. Масштабні зусилля з відновлення інфраструктури дозволили швидко відновити навчання та наукову діяльність в університетах і вищих навчальних закладах.

Одним із ключових аспектів відновлення є посилена робота щодо наповнення університетів і вищих навчальних закладів професорсько-викладацьким складом та студентами. Тому з новими силами поновили свою роботу такі навчальні заклади, як Одеський державний університет ім. І.І. Мечникова, Київський університет ім. Тараса Шевченка, Львівський державний університет ім. І. Франка та інші [1].

Після визволення Одеси відновив свою роботу й Одеський сільськогосподарський інститут у складі п'яти факультетів: агрономічного, плодоовочівництва та виноградарства, зооінженерного, землевпорядного та ветеринарної медицини. У 1960 році почав свою роботу економічний факультет. Тривалий час він був найбільшим в університеті за кількістю студентів. 1986 рік ознаменувався відкриттям факультету механізації сільського господарства[5].

Розширення мережі закладів вищої освіти сприяло підвищенню доступу до освіти та забезпечувало можливість здобуття вищої освіти більшій кількості людей. Значну увагу було приділено науковим дослідженням та інноваційному розвитку у вищій освіті. Університети стали центрами наукових досліджень і активно працювали над впровадженням нових технологій і методів навчання. Зміни у навчальних програмах сприяли впровадженню наукових здобутків викладацького складу університетів у життя. В Одеському сільськогосподарському інституті постали наукові школи: академіка Созінова О.О., який вперше запропонував нові методики з підвищення якості зернових; академіка Сапегіна А.О., який впровадив радіаційні методики у селекцію рослин; академіка Мельника С.О. (виноградарство); професорів Вербіна Я.Я., Казакова В.Ю. (землеробство); Розіна С.Я. (рослинництво); Браславця М.О. (економіка та економічна кібернетика); Журавка І.С. (зоотехнія); Самойленка І.С. (фізіологія тварин); Пильнева В.М. (селекція і насінництво); Агапової Є.М. (свинарство); Ковбасенка В.М. (санветекспертиза) та інших педагогів і вчених.

Перехід до незалежності у 1991 році дав Україні нові можливості для модернізації системи освіти, зокрема впровадження європейських стандартів та підвищення якості освіти. Вищі навчальні заклади незалежної України активно брали участь у партнерстві з іноземними університетами та науковими установами, що сприяло обміну досвідом та перенесенню передових технологій в Україну[3]. Крім того, завдяки розвитку економіки та науково-технічним досягненням у вищих навчальних закладах з'явилася можливість навчання за новими спеціалізованими напрямками, пов'язаними з інженерією, медициною, інформаційними технологіями тощо.

Додатково слід зазначити, що у часи незалежності українська вища освіта стала більш демократичною та доступною. Поширення навчальних закладів і розширення ресурсів викладачів призвели до підвищення доступності вищої освіти для більшої частини населення. Запровадження системи безкоштовної вищої освіти зробило її доступною для ширших верств суспільства, незалежно від соціального становища чи фінансового стану [2].

В українській вищій освіті був помітний акцент на розвиток гуманітарних і соціальних наук. Це призвело до створення нових факультетів і запровадження спеціалізованих програм у таких сферах, як політологія, соціологія, психологія, філософія та у різноманітних інших дисциплінах[1]. Такому підходу сприяв зростаючий інтерес до глибокого розуміння суспільства, його структури та процесів.

Отже, українська вища освіта пройшла значний шлях розвитку та модернізації. Від відновлення та реконструкції освітньої інфраструктури до розвитку нових спеціальностей та наукових напрямків, система вищої освіти в Україні стала важливим фактором суспільного розвитку.

За цей період було засновано багато нових університетів та вищих навчальних закладів, що зробило вищу освіту більш доступною для українського населення. Також значну роль відіграв розвиток наукових досліджень та їх інтеграція в міжнародний освітній простір. Освіта також активно сприяла розвитку національної культури, мови та ідентичності, підтримуючи вивчення української мови та літератури, історії та культури України серед студентства.

Перелік використаних джерел:

1. Зарубіжна система вищої освіти: навч. посібн. / авт. – упоряд. М. І. Гагарін. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2017. – 102 с.
2. Тригубенко В.В., Нестеренко Л.С. *Освіта і педагогічна думка в Києві за тисячу років. Навч. посіб. - К.: ТОВ «Кадри», 2002. – 85-91 с.*
3. Хоружий Г. Ф. *Європейська політика вищої освіти. Монографія. – Полтава: Дивосвіт, 2016. – 112 с.*
4. *Вища освіта в Україні: зміни через війну: аналітичний звіт / Є. Ніколаєв, Г. Рій, І. Шемелинець. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2023. 15 с.*
5. Федорова І.В. *Розвиток аграрної освіти Півдня України на початку ХХ століття: до 100-ліття заснування Одеського державного аграрного університету. Науковий журнал «Молодий вчений». Херсон, 2018. № 4 (56), квітень 2018. С. 22-26. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/4/6.pdf>*

